

**POLEENIN TEATTERI TULITIKKUJA LAINAAMASSA**

*Maiju Lassilan Tulitikkuja lainaamassa näytelmässä Poleenin teatterissa kokeillaan uusvanhaa visuaalista tulkintaa. Näytelmä nähdään Poleenissa aivan kuin mustavalkoisena elokuvana.*

Tulitikkuja lainaamassa on tunnettu suomalainen komediaklassikko sekä kirjana että eri näytelmäversioina. Maiju Lassilan alkuteoksesta pieksämäkeläinen näytelmäkirjailija Juhani Joensuu on dramatisoinut hauskan nykyteatteri-version.

Näytelmä on nopeatempoinen katuteatterimainen tarina, jossa kaksi isäntämiestä Liperistä lähtee tulitikkuja lainaamaan, päättyy naimareissulle ja riehumaan isoon Joen kaupunkiin. Kaiken harmin alkusysäyksenä on (loppuneiden tikkujen lisäksi) se juomatta jääneen viinapullon puolikas kolmenkymmenen vuoden takaa. Luvassa on muikea matkakertomus, Odysseuksen hurjiin tarinoihin vertautuva vaellus, jossa miesten kunto mitataan.

Miesten matkasta kiirivät huhut ja juorut muuttuvat ja paisuvat tosiksi tarinoiksi. Kotiin jääneet liperiläiset reagoivat traagisiin uutisiin omalla tavallaan. Matkan vaikutuksesta muutoksen tuulet puhalttelevat ihmisten elämässä Liperissä. Mutta onneksi naisilla on se kuuluisa viimeinen sana.

Klassista tarinaa tässä Poleenin teatterin esitysversiossa tukee harmaamaskeerauksen avulla luotu visuaalinen tulkinta. Katsojalle näytelmän maailma aukenee lähes mustavalkoisena, kuin vanhoissa kunnan Suomi Filmi elokuvissa. Kaikki roolihenkilöt on maskeerattu harmaan eri sävyillä ja henkilöiden vaatetuskin on lähes mustavalkoista. Lavastuksen värikkäämpi maailma ja tanssijoiden vaatetuksen värit korostaa tätä mustavalkoista tulkintaa.

Ihan suoraan emme uskalla luvata että tätä visuaalista ratkaisua toteutettaisiin Poleenin teatterissa aivan ensimmäisenä Suomessa, mutta ainakin ensimmäisenä Etelä-Savossa. Dallasissa, Texasissa on Pegasus teatteri, jonka ohjelmisto koostuu koomisista jännitysnäytelmistä film noir -hengessä. Tässä teatterissa tätä harmaamaskeerausta siis sovelletaan säännöllisesti esitystuotannossa.

## **Esitustiedot**

dramatisointi Juhani Joensuu (SUNKLO)

musiikin sävellys: Erkki Räsänen

musiikin nuotinnos, sovitus ja laulajien harjoitus Merja Jauhijärvi

ohjaus Jari Tuononen

koreografia Marjo Vartela

Kesto noin kaksi tuntia, väliaika. Liput 20/15€.

Ryhmämyynti: Juhani Heikkinen, puh.044 799 5563

## **Esitukset**

la 15.10.16 klo 13 Ensi-ilta, pe 21.10. klo 18

la 5.11. klo 13, pe 11.11. klo 18

pe 18.11. klo 18, la 19.11. klo 13

pe 25.11. klo 18, la 26.11. klo 13

la 3.12. klo 18, pe 9.12. klo 18

## **Rooleissa**

KERTOJA1

KIRSI SELONEN

IHALAINEN

ILKKA HOLMAVUO

VATANEN

MIKKO PARKKINEN

ANNA-LIISA IHALAINEN

MERJA KARJALAINEN

HYVÄRISEN EMÄNTÄ

KIRSI SELONEN

ANNA-KAISA

ROOSA KOLLANUS

MAIJA-LIISA KANANEN

KIRSI SELONEN

VILLE HUTTUNEN

HEIKKI HOLOPAINEN

TAHVO KENONEN

REKO PETÄJÄMÄKI

KERTOJA2

REKO PETÄJÄMÄKI

POTSI

ROOSA KOLLANUS

PORKKI

HEIKKI HOLOPAINEN

KAISA KARHUTAR

NIINA PARKKONEN

JUSSI PARTANEN

REKO PETÄJÄMÄKI

TANSSIJAT: ROOSA KOLLANUS, VENLA PARKKINEN, FANNI PÖYHTÄRI JA IINA SORMUNEN

ORKESTERI: ARI NORONTAUS, HENRIK ROSCHIER, PERTTI SELONEN JA PASI TEITTINEN

## **Algot Untola (1868 - 1918)**

Algot Tietäväinen syntyi 28.11.1868 Tohmajärvellä. Hän muutti myöhemmin nimensä Untolaksi.

Valmistuttuaan Sortavalan seminaarista 1891 Untola työskenteli opettajan muun muassa Raahessa ja Viipurissa. Vuonna 1900 hän vaihtoi alaa ja muutti Pietariin halkokauppiaksi.

Pietarissa Untola koki poliittisen heräämisen ja 1904 hän liittyi sosialistivallankumoukselliseen taistelujärjestöön, joka räjäytti 28.8 sisäasiainministeri von Plehwenin. Omien sanojensa mukaan Untola oli mukana attentaatissa. Venäjältä palattuun hän ryhtyi vaalipuhujaksi ja pakinoitsijaksi. Ensimmäisten eduskuntavaalien jälkeen Lassilasta tuli suomalaisen puolueen lehden toimittaja Porissa.

1905 Untola tapasi Olga Jasinskin, josta tuli hänen elämänkumppaninsa. 1907 Untola jätti opettajantoimensa ja ryhtyi vanhasuomalaisen puolueen agitaattoriksi. Olga Jasinskin ja Untolan yhteinen lapsi kuoli. Olga Jasinski kaatoi rikkihappoa Untolan sukupuolielimille.

Kirjailijaksi Untola ryhtyi varsin myöhään, kun hän Irmari Rantamala-nimellä julkaisi Harhama ja Martva -teokset vuonna 1909. Seuraavana vuonna Maiju Lassila julkaisi Tulitikkuja lainaamassa -romaaninsa. Romaani sai Valtion palkinnon, josta Untola kieltäytyi. Hänellä oli käytössään myös muita kirjoittajanimiä, kuten J.I. Vatanen, A. Rantala ja Väinö Stenberg.

Lassilalla ja Rantamalalla oli hyvin erilaiset kirjoitustyyli. Lassila kirjoitti kansanomaisemmin ja humoristisen lämpimästi ja Rantamala maalaili kirjoissaan Danten, Dostojevskin ja Goethen tapaan.

Untola kirjoitti ahkerasti poliittisiin lehtiin (eri nimimerkeillä) ja vuonna 1917 hänestä tuli Työmies-lehden avustaja ja sittemmin toimittaja. Muun toimituksen jo paettua sisällissotaa, jäi hän yksin tekemään lehteä. Saksalaisten miehitettyä kaupungin hänet pidätettiin ja hänet vietiin vähän yli kuukautta myöhemmin teloitettavaksi Santahaminaan. Untola ammuttiin 21.5. veteen Kruununvuoren selälle. Algot Untola, Maiju Lassila ja Irmari Rantamala kohtasivat siis loppunsa veneessä toukokuussa 1918, kun häntä oltiin viemässä Santahaminaan teloitettavaksi.

<http://www.tohmajarvi.fi/curriculum-vitae>

<http://yle.fi/aihe/artikkeli/2013/12/16/mika-oli-miehiaan-maiju-lassila>